

הנערות על הדולפיין

נקרע לגזרים. לישראלי יש סיכוי רב להיתקל בכריש מסוכן בים הפתוח. לכן מציעה איב שלא להיכנס למים מבלי לדעת לשחות ולצלול. אם נתקלים בכריש במים עמוקים, הדבר הנכון ביותר לעשותו הוא לצוף על פני המים ללא תנועה. ובשום פנים ואופן לא לנוע. כדי לא למשוך את תשומת-ליבו של הכריש.

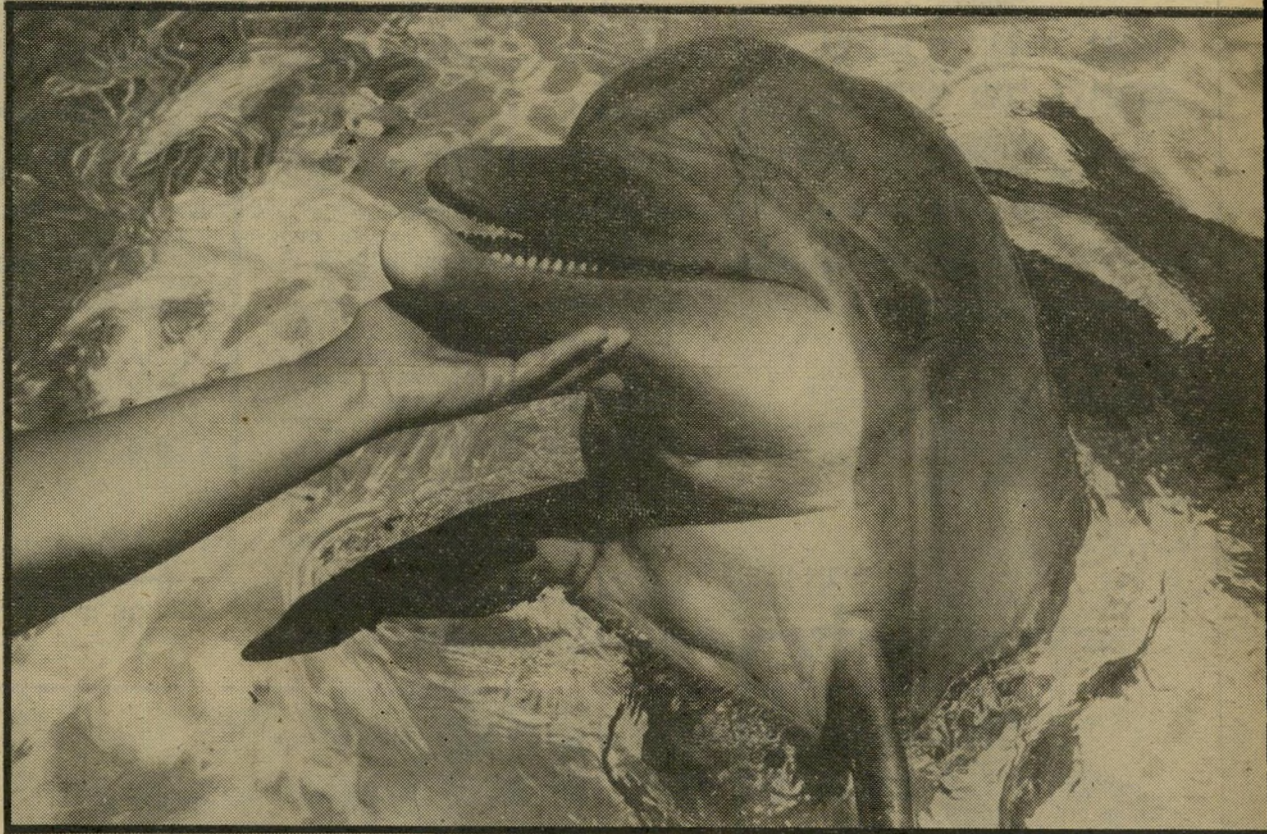
נערה צעירה

וליווייתן מפזז

כשכריש יצצר על קרקעית הים או הבריכה, אות הוא שבעל-החיים חש ברע, או שהוא גוסס. את החמצן קולט הכריש תוך כדי תנועה. הוא שוחה תמיד בפה פתוח. המים עם החמצן נכנסים לפיו ויוצאים, כמו אצל הדגים, דרך הזימים. הממוקמים משני צידי הראש. איב נהנית לצלול בין הדגים המצויים באקוואריום ענקי, שבו מוצגים לראווה אלפי סוגים של דגים. היא צוללת בתוך שלל צבעים מרהיב, של דגים שהובאו במיוחד מים סוף. אלה הם „הדגים היפים ביותר בעולם“, לדבריה.

בבריכת הדולפינים שוחה להנאתה נערה צעירה אחרת. לידה מפוזז וליווייתן, ושני דולפינים מתרוצצים ביניהם בהנאה מרובה. זוהי אחת המאלפות היחידות בעולם של ליווייתן. הליווייתנים המצויים בדולפינריום נדירים מאוד, וכמוהם גם המאלפים. ברברה קנטון, בת 21, הגיעה לישראל יחד עם בני משפחתה ממנצ'סטר, אנגליה, בהיותה בת חמש. את ילדותה עשתה בקיבוץ עמידר. כעבור זמן החליטה מישר פחתה לעזוב את הארץ, אך ברברה העדיפה להישאר בישראל.

„לא יכולתי לוותר על השמש ועל הים“, מודה ברברה. „הים הוא אהבתי הגדולה ביותר, והארץ הקייצית הזאת משכה אותי

המוענק לו במתנה אחרי ביצוע תרגיל מוצלח. הדולפינים מקבלים את מלוא הפינוק ותשומת-הלב מידי מאמניהם, ולא איכפת להם אם מבקשים אותם שיבצעו תעלוליהם כשבע פעמים ביום. העיקר שיגרו את מוחם בתרגילים חדשים, כדי שלא ישתעממו.

הוא בעל-חיים אינטליגנטי ביותר. רמת האינטליגנציה שלו היא כשל ילד פיקח בן חמש שנים. פריץ, כיתר הדולפינים, אוהב להשתעשע בביצוע תרגילים ואוהב עוד יותר לקבל את הדג

פריץ הדולפיין

חמש צעירות נאות, זרות וישראליות, הגשימו את חלומן

להימצא במחיצת כרישים, אריות ים, דולפינים וליווייתנה

כבמטה קסם. ברברה המשיכה ללמוד בבית-ספר שדה של החברה להגנת הטבע, באילת. במוסד זה לומדים הרבה על הים ועל המצוי בתוכו, וכך נקשרה עוד יותר למים. שנתיים עבדה ברברה כמצילה

שים ובמה שהם מסוגלים לעולל. גם אני קצת פוחדת לפעמים — להיתקל בציור כזה בים הפתוח זה מפחיד מאוד. הכריש הוא יצור טורף, הלופת את קורבנו בין שיניו ומנענע אותו מצד אל צד, עד שהוא

הכריש שנתפס בים-סוף הובא ב־משאית אל ביתו החדש, בדולפינריום התל-אביבי. הוא גישה במהירות בזרועותיה של נערה צעירה, והושלך אל תוך הבריכה שהוכנה עבורו. הנערה זיגקה מייד אחריו, לפתה את הכריש בזרועותיה, שחתה איתו סביב לבריכה. וזאת כדי שיתרגל אל ביתו החדש, אחרי שהש ברע במשאית.

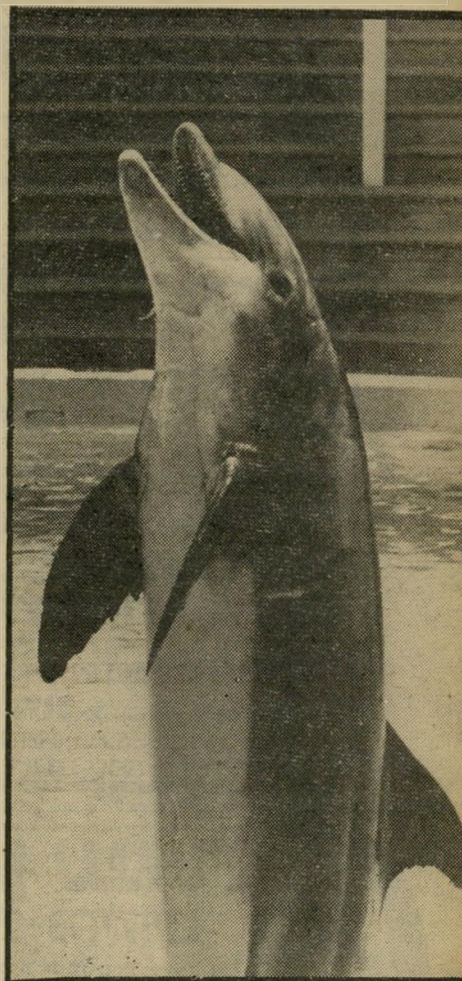
הנערה, האמיצה, השוחה חופשי-חופשי בין שישה כרישים, היא איב מורת, האחראית על האקוואריוםים — אקוואריסטית של הדולפינריום החדש, שנפתח השבוע בחופה הדרומי של תל-אביב.

„לכריש ישנה תדמית לא נכונה“, מצי-טחקת איב, „אמנם כרישים זה לא מישחק, אבל כאן הם קטנים. וחוף מזה, תמיד יהיה מי שישמור עלי אם יקרה משהו. אצל הכרישים קשה לצפות מראש מה יעשו, אבל אני מאכילה אותם הרבה, כך שאין כל סיבה שיעשו לי רע.“

ליתר ביטחון צוללת איב עוטה חליפה מיוחדת ומצוידת בסכין — „על כל צרה שלא תבוא.“ קשה להאמין שעד לפני כמה שנים היתה איב טכנאית רנטגן. היא נולדה בסן-פרינצ'סקו, „על המים“. לפני עשר שנים עלתה לישראל והחליטה לעבור הסבה מקצועית.

בעיר הולדתה הירבחה לצלול והתעניינה בעולם התת-ימי. כאשר שמעה שמחפשים עובדים לדולפינריום, התייצבה מייד והציעה את עצמה. כיוון שלמדה ביאולוגיה וארכיאולוגיה תתי-ימית ענתה, כמובן, על כל הדרישות. „אני אוהבת את עולם הדממה, מתחת למים.“ אומרת איב, „זה מרגיע את העצבים ומשקט את הנשמה.“

איב חתה לטפל בדגים ובכרישים. היא עזרה גם בתיכנון האקוואריוםים הענקיים, בבנייתם ובהתקנת מערכות החימום והאיורור. איב: „אל תחשבו שאני מזלזלת בכריש

נאום

באוור משמיע הדולפיין פריץ פריץ, המבצע תרגיל מוצלח בקפיצה לגובה. הדולפינים נוהגים להשמיע קולות ואוהבים את המשרוקית.

רוני והדולפינית

רונית היא צברית שורשית, שהתכוונה להיות דיילת, אולם מצאה עצמה מחייכת לעבר דולפיין. „כשנכנסתי בפעם הראשונה לבריכת הדולפינים הרגשתי כאילו נכנסתי לבית לא שלי.“ אומרת רוני, „כשחשתי את הדולפיין לידי הרגשתי כאילו אני מחזיקה ילד בזרועותי.“